

נועם זיידר

יו"ל ע"י מבין יקרא קדישא" מורשת רבוה"ק
שבנת "רמות דוד" קרעמשנק - קרית גת

פרשת קרח תשפ"א + גליון כ"ז

ד"ר מ"ק מרן
אדמו"ר שליט"א

נועים וראתך

"וידבר את קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע ה' את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר יקריב אליו" (טז, ה)

ונראה לכאר ע"ד העבודה עד"ש בספה"ק 'אור לשמים' עה"כ "מראשית עריסותיכם תתנו תרומה לה' לדורותיכם" (טו, כא) דהאדם תיכף כשניעור משנתו בעודנו שוכב על מיטתו צריך להרגיל עצמו שיזעזע מלפניו ית"ש, ולהלכיש עצמו בידאתו ית', ולמסור כל רמ"ח איבריו ושס"ה גידיו אליו ית', וכזה פירש הכתוב 'מראשית עריסותיכם' מיד בראשית קומו ממיטתו, 'תתנו תרומה לה' תקדשו עצמכם תיכף לה', ועי"ז יהיה כל היום בקדושה, דכל היום הולך אחר המחשבה הראשונה בהשכמתו בבוקר.

ועפי"ז יל"פ הכתוב דגן 'בוקר' תיכף בקום האדם בבוקר, 'וידוע ה' לשון דביקות כמ"ש 'והאדם ידע את חוה אשתו' (בראשית ה, א) דהיינו שידבק בהקב"ה, 'ואת אשר לו ואת הקדוש' שיקדש את כל אשר לו, את רמ"ח איבריו ושס"ה גידיו, ואז 'הקריב אליו' כל היום הולך אחר תחילת היום ויזכה כל היום להתקרב אל ה' בעבודתו ית"ש.

◆◆◆

עויל"פ דאי' מצדיקים העצה היעוצה שיתנהג האדם בקדושה ויעבוד את ה' כל היום ע"י שילך לישון בקדושה, שיערוך חשבון הנפש טרם יעלה על יצועו, ויקרא ק"ש שעל המטה בכוונה 'ווייל וויא אזוי א מענטש לייגט זיך שלאפן אזוי שטייט עד אויף, וע"ז אמרתי

דבדי אוקים חיים מכ"ק אדמו"ר
הקוד"ש ה"נועים ישראל" זיע"א

נועים ישראל

"ויקח קרח" (טז, א)

קרח התכוין לשם שמים שיראו מהו עונשו של המהרהר אחרי רבו

היתה שיראו כל"י דהמהרהר אחר רבו עונשו במיתה (ואף במיתה משונה) ויקחו מוסר להדבק במרע"ה ולא להרהר אחריו.

◆◆◆

אין ארם לוקח מרינות לעצמו
אלא מה שנותנים לו מן השמים

"ויקח קרח" יל"פ הכת' "ער האט זיך אליין גענומען" יהודי אסור לו לרצות שום השגה ומדריגה בעבודת ה', וזאת הי' טעותו של קרח שרצה לקחת מעצמו גדולה, ואין הדבר כן, אלא מה שכופין עליו מה"ש, (עיין אהב ישראל בהשמטות על פר' ויקרא).

◆◆◆

ההתקשרות של האדם לקב"ה
הוא ע"י הצדיקים נשמת ישראל

"ויקח קרח" טעותו של קרח היה דחשב ד'כהן' חשוב טפי מלוי' בעיני ה', ואין הדבר כן אלא הקב"ה הורש מכ"א כפי כוחו, ראייה לדבר מהא דחילק את כל"י לכהנים לויים וישראלים, כ"ק אאמו"ד הרה"ק זיע"א פי' הכת' "לא תחמוד אשת

המשך בעמוד ב' ❷

ברש"י "לקח א"ע לצד א' להיות נחלק מתוך העדה לעורר על הכהונה, וזהו שתרנגם אונקלוס 'ואתפלג', נחלק משאר העדה להחזיק במחלוקת, וכן מה יקחך לכהן, לוקח אותך להפליגך משאר בני"א, בפשטות ע"י הקנאה בא לידי מחלוקת זו, כרם י"ל דקרח לש"ש נתכוין דהיה מנושאי הארון ובעל רוח"ק.

ואי' מהאר"י זיע"א "צדיק כתמר יפרח" סופי תיבות 'קרח' כידוע, ע"ד שכתבו התוס' (כ"ב ק"ט: ד"ה אפילו) בשם המדרש "מקושש לש"ש נתכוין, שהיו ישראל אומרים כיון שנגזר עליהם שלא ליכנס לארץ ישראל ממעשה המרגלים שוב אין מחוייבין במצוות, עמד וחילל השבת, כדי שיהרג ויראו אחרים", הכי נמי יש לומר קרח לש"ש נתכוין, להורות חומר העון דהמהרהר אחר רבו, דאוז"ל (פנהרדץ קי) "המהרהר אחר רבו כמהרהר אחר השכינה", וכונת קרח

רעיד" זאלסט נישט גליסטן דיין חבר'ס פייער" } לא תחמוד את האש (כעבודת ה') של הכירך, זהו בחי' עבו"ז - עבודה שהיא זרה לו, בחי' "אש זרה אשר לו צוה ה'" הנאמר כנדב ואכיהו דאף הם נתכוננו לש"ש, אך הקב"ה לא רצה שיקטירו קטורת, הכי נמי שהקב"ה לא רצה שקרח יהיה כהן.

ולפי"ז קשה מדוע נענש קרח ומה עוד במיתה משונה כזו הלא כוונתו היתה לש"ש, ואת"ל דלא התכוין לש"ש אכתי קשיא הלא לא עבר על איסור דאורייתא והאיך עפ"י התורה היה צריך להיענש כ"כ במיתה משונה כזו.

ונל"ב כי ממנו נקח לעבוד את ה' המזה יעשה כ"א חשבון הנפש לעצמו ומה קרח שלא עבר על איסור דאורייתא נענש בעונש חמור כ"כ אנו ע"א כו"כ והבן.

עו"ל להורות חומר העוון דהמהדר אחר רבו, כמו ששינוי "מורא רבך כמורא שמים" (אבות ד, טו) וכן אור"ל (פסחים כב) עה"פ "את ה"א תירא לרבות ת"ח", הענין דאור"ל בספרי (ס"ב פ עקב) "ולדבקה בו" וכי אפשר לומר כן והלא אש אוכלה הוא, אלא הדבק בת"ח, קושיית הספרי הוא "והלא אש אוכלה הוא", דלכאור' הלא האדם הוא חומרי וגשמי והאיך יוכל לדבוק בו ית' והלא אש אוכלה הוא, "אלא הדבק בת"ח" שיהפכו החומר לצורה וע"י זה ידבק בו ית', וא"א לידבק בהשי"ת בלי התדבקות לצדיקים וזייל דו צדיקים זענען א חלק פונעם אייבידשטן כביכול, א חלק אלוקי ממעל און דער צדיק איז א נשמה כללית פון אלע מקושרים צו עם' דהקב"ה ברא את העולם ע"י השתלשלות עולמות אבי"ע דכל העולם הוא יותר רוחני מחכירו ע"כ הוא נברא ע"ד משפיע ומקבל השפע וע"ד בריאתו כן הוא קיומו של עולם היינו ע"י משפיע ומקבל השפע.

ובזה יובן מאמרו ז"ל (סנהדרין קי) "כל המהרהר אחר רבו כמהרהר אחר השכינה" דהצדיק הוא כביכול בחי' של חלק אלוקי ממעל וזה היה טעותו של קרח באומרו 'כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה'" דקרח חשב דאפשר לעבוד את ה' בלי התדבקות לצדיקים, וצל"ד דהצדיקים הם יסוד העולם כמ"ש "וצדיק יסוד העולם" וכעבודם הקב"ה ברא את העולם.

שח לי א' שהינו עומד זמן קצר קודם נישואי בנו ואין בידו מה, אמרתי לו שזה בגין שהוא כמחזותן מרגיש שעושה משהו, עליו לדעת שאין הוא עושה כלום אלא הכל עושה הקב"ה, כא' שהשיא את בן זקוניו הט"ו, וקם להודות לה' ואמר - הקב"ה לא עזר לי מאומה, לתמיחת כל הסביב, דכשהאדם מרגיש שעושה משהו אומר דהקב"ה עזר לו, אבל האמת שהקב"ה עושה הכל לכד ולא רק עוזר, ועד"ז אפשר לחתן ט"ו ילדים.

הפעם אודה את ה" ויותר בהאי שעתא שזכני הכורא ית"ש בכרכה המשולשת (ג) נדרים), הנה מקובל מצדיקים שנשמת הצדיק יורדת לשמחת השלום זכר, וב'נועם אלימלך' פר' כמדבר עה"כ 'שאו את ראש בני' כו' כשנותנים שם על צדיק א' שהיה בעולם, זה גורם לאיש הלזה שיהיה ג"כ צדיק מחמת שנתעורר האור של הצדיק שהוא בעולם העליון, יה"ד שזכותו הגדולה דאאמו"ד הרה"ק זיע"א יגן עלינו ועל כל הנלווים אלינו ועל כל עמו בית ישראל אמן. ועפ"י הדברים האלו ית' מקרא קודש זה 'בוקר' כשהקב"ה משפיע על האדם רחמים וחסדים, והאדם חפץ שהקב"ה ימשיך להשפיע עליו, אזי 'ויודע ה'" שיידע שהחסדים המה מהקב"ה, 'את אשר לו' 'אשר לו הכוח והממשלה בעליונים ובחתוננים לעשות כהם כרצונו'.

עו"ל פ' 'בוקר' דער אייבישטער זאל דערלייכטן פאר אידישע קינדער, שהקב"ה יאיר לבני ישראל כאור יום, ואז יראה ד'ויודע ה'" שידבקו בני' בו יתברך, 'את אשר לו' ועי"כ יידעו ד'ואשר לו הכוח והממשלה בעליונים ובחתוננים לעשות כהם כרצונו', שהקב"ה יעזור שיהיה חסדים נגלים, כמו שאומרים כתפילה 'הגומל חסדים טובים' הלוא וודאי דחסדי ה' הם טובים, אלא אנו מבקשים שהקב"ה ישפיע עלינו חסדים שיהיה ע"ד הטוב הנגלה והנראה.

לכאר הכתוב 'ויהי ערב' איך שהייתה עבודת השכיבה של האדם, אזי 'ויהי בוקר' כך הוא גם הקימה שלו בבוקר.

ועי"ז נראה לכאר דאם רוצה האדם 'בוקר' כשניעור משנתו בבוקר, 'ויודע ה'" לשו' חיבור ודביקות כנ"ל, היינו שידבק בהשי"ת, העצה לזה הוא ע"י 'ואת הקדוש והקריב אליו' שיקדש עצמו טרם עלותו על יצועו, ויקדש עצמו כמותו לו, וכל ענייני הקדושה יקריב להשי"ת, כמ"ש הרמ"א בריש שו"ע אור"ח 'וגם בשכבו על משכבו ידע לפני מי הוא שוכב', 'ואת אשר יבחר' וכל חמדותיו ותאוותיו שהאדם נוטה לבחור, 'קריב אליו' שיקריב לה'.

או יאמר 'בוקר' רומז לחסד כמ"ש "להגיד בבוקר חסדך", הנה יש אנשים שכשנשפע להם רחמים וחסדים מן השמים, אזי אין תולים את השבח והתהילה בכורא כל עולמים, אלא חושבים 'כוחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה', ואי' בחובות הלככות כפתיחה לשער הבטחון דמי שבוטח במשהו אחר מלבד מהכורא ית"ש, הקב"ה מסיר השגחתו ממנו, ומידה טובה מרובה 'דהבוטח בה' חסד יסוכבנו'.

דהנה על האדם לדעת, וזהו יסוד גדול ונורא, דהקב"ה אינו מחויב לאף אחד שום דבר, ואפילו לצדיק אמת, כדכתיב 'אם צדקת מה תתן לו', וכתיב עוד 'מי יצדק לפניך בדין' ואור"ל אפי' אברהם יצחק ויעקב אם יהיה מידת הדין מתוחה לא יצדקו בדין. ורשב"י שאין לנו שום מושג כגדלותו וקדושתו שאפי' בזמן התנאים היה חידוש על למאוד, 'כתר עליון לו נגלה', ואמר באיזרא 'לא יעול בכיסופא לעלמא דקשוט', ומה נענה אנן אבתרייהו.

עכ"פ על כאור"א לעשות עד מקום שידו מגעת לנצל את שהותינו הקצרה בעולם הזה בעסק התורה ובקיום המצוות כדי שלא נעול בכיסופא לעלמא דקשוט.

ה'יה' אומר 'זה רי' ...

'קריסת מערכות' זעקו הרופאים, **'לפתוח טיפול נמרץ לב מייד'**. לידינו חולפת האלונקה שאבא שוכב עליה כשהיא מוטסת לחדר טיפול נמרץ ואנחנו מנסים להשתרץ ולרוץ אחריה לשווא. **'הכניסה אסורה'** אומר לנו השומר בפתח בפנים חתומות, **'זה אבא שלנו'** ניסינו לטעון **'אנחנו חייבים לדעת מה איתו'**, **'עוד מעט'** אומר לנו השומר **'יצא לקראתכם הרופא ויעדכן אותם בבשורות, איני יכול לאפשר לכם כניסה'**.

שום דבר לא הכין אותנו למצב בו נמצאנו עכשיו, וגם לא ידענו מה הם בדיוק פשר המילים שיוצאים בזעקה מהרופאים, אבל רק בראותינו את לחץ הרופאים הבנו שהמצב לא פשוט כלל.

היה זה בתאריך כ"ג שבט תשנ"ז ערש"ק פרשת יתרו. הבית נצץ. הפלטה ועליה מאכלי השבת הציפו ריח מיוחד של שבת ברחבי הבית, הפמוטות עומדות בקצה השולחן ועליהן בויכי זכוכית מלאות בשמן עומדים להם אכן מחכות שתבוא הבת ישראל שתברך עליהם בכוונה ותאיר אותם לכבוד שבת המלכה. הנה בעוד זמן מועט השבת תפרוס את כנפיה על פני היקום.

לפתע אבי ר' יצחק זכרונו לברכה, התלונן שהוא אינו חש בטוב, לא היה שום מקום לדאגה, מאחר שלא קדם לו שום תלונה על משהו או רקע רפואי מסויים שיש איתו בעיה, אבל משהו במראה שלו לא היה נראה טוב. טלפון אחד למד"א ותוך כמה דקות אבא הובהל לבית החולים.

בבית החולים התקבל אבא למיון ותוך דקות ספורות מאז שהוכנס למיון, זעקו הרופאים **'קריסת מערכות'** הלחץ שהיה שם הוא בלתי יתואר, אבא הובהל למחלקת טיפול נמרץ לב, כשאנו עומדים בחוץ ואין לנו שמץ של מושג מה איתו, לאחר זמן ממושך יצא אלינו רופא.

'עמיחי?' הוא שואל **'כן'** השבנו, **'בואו איתי'** אמר, הלכנו אחריו התיישבנו על איזה ספסל מרופד באחד המסדרונות הריקים בביה"ח, והרופא החל בנאומו **'לאביכם היה קריסת מערכות, אם אינכם יודעים קריסת מערכות פירושה שכל מערכות הגוף קרסו והפסיקו לתפקד, במצב כזה זה ענין של דקות, אבל ב"ה הצלחנו לייצב את המצב שלו, אבל המצב שלו עדיין קריטי וקשה מאד'**.

'איך יכול להיות?' המטרנו עליו שאלות, **'הוא בן אדם בריא, אף פעם לא היו לו בעיות, הוא הלך בבית על רגליו ודיבר וכו', הכל התנהל כרגיל, מה פתאום קרה?'** זה עדיין בבדיקה' השיב לנו הרופא **'אנחנו עדיין לא יודעים מהי הבעיה שהביאה אותו למצב הזה, אנחנו עורכים את כל הבדיקות המצויות כדי לעלות על הבעיה, אבל תדעו שהמצב קשה מאד'**.

לא ידענו איך לעכל את הבשורה. בזמן המועט שנשארו ברשותנו לפני כניסת שבת התארגנו חיש מהר הנחנו את דברי המקצה בצד בטוח, וקיבלנו את השבת. ירדנו לקומת הבית ננסת התפללנו תפילת שבת, לפני כניסתנו לחדר אוכל לסעודת שבת, הלכנו שוב לבדוק את מצבו של אבינו.

שנים רבות עברו ואבא אושפז משך השנים כמה פעמים בבית החולים לפחות 15 פעמים וברוב הפעמים אמרו הרופאים נואש למצבו וזה ענין של זמן, ובכל פעם הרבי חיך ואמר לי שהכל יהיה בסדר וכך הווה.

בשנת תשס"ז אבא אושפז שוב וגילו שיש לו גם את החידק הטורף, הרופאים אמרו שלדעתם זה ענין של שעות. 35 יום הוא היה מאושפז כשהוא נצרך לטיפולי דיאליזה, אבל הרבי ברך ואמר שלבסוף ישוב לביתו וכך הווה.

'בט' חשוון תשס"ז היה אבא צריך לעבור צינתור, אבא הגיע לבית החולים הוא היה במצב רוח, צחק ודיבר, זכורני שהוא גם דיבר עם נינה בטלפון וצחק איתה, לאחר הטיפול יצא אלינו הרופא ואמר לנו שהכל בסדר וחסית העורקים נפתחו, והטיפול עבר בהצלחה, אבא היה נראה טוב מאד.

בערב י' חשוון החל לפתע אבא לחוש בכאבים שמתגברים עליו יותר ויותר, קראנו לרופא. הוא הביא מיד מיטה והחל להניע את אבא לכיוון חדר הטיפולים כשאני נגרר אחריו ומטלפן מיד לרבי, אבא בנתיים הוכנס לחדר טיפולים, ואני מקבל את הרבי בטלפון, סיפרתי לרבי **'הכל היה טוב כ"כ אחרי הצינתור, ואבא היה שמח ודיבר, והרופא אמר שהכל בסדר, ולפתע החל לחוש בכאבים, וכעת הוא נמצא בחדר טיפול, ואנו עומדים כאן בחוץ'**.

משיב לי הרבי **'מה אעשה לא יכולתי לסבול יותר את הסבל שלו'**---

ברגע ששמעתי את המילים מהרבי הבנתי שזה נגמר, הרבי אומר לי בלשון עבר, **'לא יכולתי'**, והרבי אומר לי שאין הוא יכול יותר לקחת על עצמו שלא כבכל פעם שהרבי בירך ואמר שהכל יהיה בסדר.

קרתני על כסא במסדרון וחיכיתי שהרופא ייצא. לאחר חצי שעה יצא הרופא ומבשר לנו שאבינו שבק חיים, **'כמעט חצי שעה עשינו לו החייה... אין לנו הסבר מדוע, מצבו היה כ"כ טוב, לפתע נדם ליבו - ממש איך שהוא נכנס לחדר טיפולים...'**

כשאני מאמת את מחשבתי שהרבי ידע וידע בדיוק שאבי נפטר, ואף אני עודכתי ע"י הרבי על פטירתו טרם בישרו לנו זאת הרופאים...

זכורתנו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

ענבי הגפן בענבי הגפן

בשבת דא שידתא, נשד טנא מלא ברכתא, למעלת כבוד איש אשר רוח בו, כל פה יהוה הודו, האי גברא רבה ויקרא, נקי בכל חרדי תורה, מודה ודיין במשנה בדידה, מרבי עידו המעטידה, מרביץ תורה בשפה ברורה, תורה עבודה ונמ"ח אצל מחוברים, מרבה גבולות בתלמידי חכמים, עושה ומעשה למען הדחבת גבול התורה, יחס ומקום "בית תלמוד להוראה"

הגאון החסיד ר' זאב זילברשטיין שליט"א

ראש כוללית בית תלמוד להוראה ודומ"ץ קהילתנו לדגלת ת"ד שמחה במענו עם נישואי בתו ודלה תח"י שפתותינו ממללות שיחה מע"כ הר"ג שליט"א לדות רוב נחת ושמחה מכל יצ"ח, ולדומשך במלאכת דקודש מתוך אושר ועושר והדחבת הדיעה, בבריות נופא ונהודא מעלי"א לאורך ימים ושנים בטבו ובעימים, עדי ביאת נוא"צ ומלכנו בראשיתו בב"א

ניעים הנשמה

יומא דהילולא קדישא
מצריקי הדורות זיע"א

ארמו"ר הרה"ק מלובאוויטש זיע"א

◆ ג' תמוז תשנ"ד ◆

תולדותיו: כ"ק ארמו"ר הרה"ק ר' מנחם מענדל שניאורסון זצוק"ל נולד ב"א ניסן תרס"ב כבן בכור לאביו הרב לוי יצחק זצ"ל, מצאצאי הארמו"ר הצמח צדק. בשנות ילדותו למד בעיקר מאביו, ובהיותו בגיל שבע עברה משפחתו לעיר יקטרינוסלב, ובה התמנה אביו לרב העיר. שם למד עם מלמדים ששכר לו אביו, ומהם למד הכל. בהמשך קיבל סמיכה לרבנות מרודו הרב שמואל שניאורסון זצ"ל. ב"ד כסליו תרפ"ט נישא לרבנית חיה מושקא בת הארמו"ר הרי"צ זצוק"ל. לאחר נישואיו עבר להתגורר לברלין, וקיבל סמיכה מהרב יחיאל יעקב וינברג. ואח"כ היה תקופה בפרוץ, שם הידבה בכתובת חידושי תורה רבים. בשנת תש"א עם כבישת הנאצים ברח ממקום מגוריו כשבדמשק הגיע לארצות הברית. שם הצטרף למשפחת חמיו, שהתגוררה במרכז חב"ד 770 שבשכונת קראון הייטס שבניו יורק. עם בואו לניו יורק מינהו חותנו לנהל את המוסדות המרכזיים. בשנת תש"ו לאחר פטירת חותנו, ובכך החל לשמש באופן רשמי כארמו"ר. החזיק עצמו רק כשליח חמיו וזיהה לוקח את כל ההוכחות שנכנסו אליו לקיבל את עול הנשיאות. **במצאי י' שבט תש"א** יום השנה לפטירת חותנו, השמיע לראשונה מאמר חסידות, ובכך החל לשמש באופן רשמי כארמו"ר. החזיק עצמו רק כשליח חמיו וזיהה לוקח את כל ההוכחות שנכנסו אליו לציון הק' של חמיו, בהפטירו לכ"א **אוכיז על הציון**. הקים מוסדות וארגונים רבים לקירוב רחוקים ולחסידיו חב"ד. פתח את מפעל 'שלוחי חב"ד' עודד לפתיחת בתי חב"ד בכל פינה אפשרית בעולם. סדר יומו המדויק היה מלא וגדוש בלימודי תורה וחסידות, וכמ"כ היה מקבל שעות ארוכות את כלל ישראל ל'חידות' לעצה ולברכה, ובהמשך עת חלוקת הדולרים בימי ראשון. בהתוועדות היה דורש לחסידיו מאמרי חסידות, כשקהל רב גדש את בהמ"ד. היה עונג לכל מכתב שנשלח אליו ומתייחס לכ"א באהבת ישראל אמיתית. דברי תורתו נרפסו בחייו ולאחר מותו בספרים וקונטרסים שונים. בכ"ז אדר תשנ"ב עת עומדו על ציון חותנו לקח שבש"כ מחז, וסבל משיחית בגופו. יציאותיו לציבור התמעטו ואף היה יוצא מדי פעם למרפסת בסמוך לחדרו. **נלב"ע מוצש"ק ליל ג' תמוז תשנ"ד**, ומנוחתו בכבוד בביה"ח בשכונת קווינס שבניו יורק.

שמוליק שכטר יליד העיר בני ברק, גדל בבית חסידו לכל דבר. בצעירותו הגייס לצה"ל ושירת ביחידת הצנחנים. באותה תקופה ביקר אביו אצל הרבי ונכנס אליו ליחידות. הוא הושיט לרבי פ"ג – פרוין נפש, ובו רשימה של כל בני משפחתו, לברכה. הרבי קרא את כל השמות המופיעים ברשימה על פי הסדר, אולם כאשר הגיע לשמו של שמוליק אירע דבר מוזר. הרבי דילג על השם והמשיך הלאה, לשם הבא. האב המופתע הבחין כי שמו של שמוליק נשמט מהברכה, ומירר **'לחוכיר'** לרבי בעדינות כי שמוליק זקוק אף הוא לברכה. הרבי נטל לידיו את הפ"ג בשנית, וקרא שוב את השמות על פי הסדר. אך שוב... משהגיע לשמו של שמוליק, דילג עליו והמשיך לשמות הבאים. כאן כבר ברור היה לאב כי יש דברים בנו. בקול שבור פנה לרבי: **"יב"י! אן לי רבי אחי, למה אלק לקבל ברכה עבור שמוליק???"** הרבי נטל לידיו את הדף בפעם השלישית, וקרא שוב את כל השמות. הפעם, חוכיר הרבי גם את שמו של שמוליק לברכה. הרבי הושיט לאב בקבוק וודקה קטן, ואמר: **"זה עבור התוועדות"**. האב לא הבין, ושאל בתמיחה: **"איזה התוועדות?"** והרבי השיב: **"אתה עוד תדע"**.

זמן קצר לאחר מכן אירע דבר. שמוליק שירת כמ"מ (מפקד מחלקת) סיוח ביחידת הצנחנים. היה זה זמן קצר לאחר מלחמת ששת הימים. בתקופה זו רבו הפיגועים ביישובים שבנקעת הירדן, כשמחבלים מידרן מסתננים לעבר יישובי ישראל, ומבצעים פיגועים קשים. החיילים עמלו קשה במרדפים אחר המחבלים, עד שהנקעה קיבלה כינוי **'ארץ המרדפים'**. המחבלים היו נכנסים לישראל מגבול ירדן, ומתחבאים במערות הרבות הפזורות בהרים שבאזור. הם השתמשו באמצעים שונים לטשטש את עקבותיהם. לדוגמא, הם נעלו את נעליהם בכיוון הפוך מהכיוון הנכון במטרה להטעות את הגששים הצבאיים, ולגרום להם לחשוב שהעקבות שייכות לאנשים הוציאים מישראל לירדן, ולא לכאלו הנכנסים מירדן לישראל.

כך, בדרכים מתחכמות ואפלות, היו חודרים לקיבוצים, כפרים ויישובים ומבצעים פיגועים קטלניים. הייתה זו תקופה קשה בתולדות הארץ, והמאבק במפגעים הרצחניים נבה מחיר כבד של אורחים וכחות הביטחון. באחת הפעמים, הסתגנו המחבלים כדרכם אל בקעת הירדן והסתתרו במערה. יחידת הצנחנים בפיקודו של שמוליק שכטר דרפה אחריהם. הצנחנים נסעו בגיפ סיור שהוא גיפ פתוח, והגיעו סמוך למערה בה הסתתרו המחבלים, לאחורונים היה יתרון על גביהם: הם היו במעלה ההר, בעוד הצנחנים עם הגיפ – למטה. המחבלים ניצלו את היתרון והדוקו רימן לעבר החיילים. הרימן פגע ישירות בגיפ, מאחורי מושב הכסא של המפקד, והתפוצץ. שמוליק נפגע באורח קשה בגבו. הוא נלקח מיד אל בית הרפואה, שם, במחלקה האורתופדית, נאלצו הרופאים להשכיבו באוויר, באמצעות רצועות שהשתלשלו מהתקרה, כשפניו כלפי מטה. הוא לא יכול היה לשכב על מיטה. במשך שלושה חודשים הוא שכב כך, מתייסר נוראות, עשה שדרופאים עמלו לתקן את הפגיעה שנוצרה בעמוד השדרה. במשך כל הזמן הזה לא שהו הוריו לצדו ולא הגיעו לבקר. זאת משום שביקש מפקידיו לכל יספור להוריו על דבר פציעתו. הוא ידע שאם יודע להם מצבו, לא יעזבו הוריו את מיטתו בדאגתם לו, וחשש ששאר אחיו וביניהם ילדים רכים, יפגעו מכן. הוא הורה לחיילים למסור להוריו שהוא בפעילות בצבא ואינו יכול להגיע הביתה.

--- בדיוק כיום השנה לכניסתו של שמוליק ליישיבה, נכנס בשעה טובה תחת החופה.

(נפלאות הצדיקים)

זכות

אברהם ישעיה בן ציון בן חיה גילה
להצלה בכל העניינים ברוחניות ובגשמיות, אושר ועושר וסיוע ורמיא מרובה אמן
זמנים לשב"ק אופק קיתת
הדלקת נרות: 7:26
יצאת השבת: 8:28
זמן ר"ת: 8:58

שהשמחה במעונם

ברכת מזל טוב
שנודה בזה לירדינו הנכבדים
הירי **שלום יוסף נימן** הירי
בת התיקה
לדגל נישואו בנו בשעתום צ'
...
הירי **משה צבי בנד** הירי
דמת הירי - קיתת
לדגל הולדת בנו למולת
...
הירי **יהואל פרידמן** הירי
דמת הירי - קיתת
לדגל הולדת בנו למולת
...
הירי **מנחם מענדל ראב** הירי
דמת הירי - קיתת
לדגל הולדת בנו למולת
...
הירי **מנחם מענדל שליט"א**
הירי שיריו מכל יצ'ה רוב נחת וקדושה,
עם שמחות תמיד באחיהם

לטובת נשמת

הרה"ק מנחם מענדל בן רבי לוי יצחק מלובאוויטש זצוק"ל זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל נלב"ע ג' תמוז תשנ"ד הונצח ע"י הרב מנחם מענדל שליט"א בן כ"ק ארמו"ר שליט"א

נדבת

ידידינו הנכבד הר"ר אהרן שיש הירי
לדגל החומש סעודה לבנו הניניק יוסף ניניו
יה"ד שיזכה לרוות רוב נחת וקדושה ממנו ומכל יצ'ה, ויגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים

נרבת

ידידינו הנכבד הרה"ג בן ציון מאשקאוויטש שליט"א
לדגל אידוסי בנו החזון **יוסף ניניו** בשעתום צ'
יה"ד שיזכה לרוות רוב נחת וקדושה מרם ומכל יצ'ה, ויגדלו לבית נאמן ולבני עדי עד